

ZAJEČOVSKÉ LISTY

32. číslo Listopad 1993 Vydává Obecní úřad Zaječov Cena 3,- Kč

SV. MARTIN NA BÍLÉM KONI

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE:

Dne 22.10.1993 odsouhlasilo 11. zasedání Okresního shromáždění v Berouně posílení rozpočtu naší obce o 144,7 tis. Kč na kapitolu základní škola a 280 tis. Kč na opravu kostela. Celkově okr. shromáždění rozdělilo částku 21 mil. 550 tis. Kč obcím a organizacím, které okresní úřad řídí. Jedná se o částku okresního úřadu, o kterou je výnos daně ze závislé činnosti vyšší, než se původně předpokládalo.

Od 1.11. t.r. byla pronajata zrekonstruovaná budova čp. 112 firmě PAJO majitelů Pavla a Josefa Studených, bytem Zaječov čp. 47 za účelem provozování obchodní činnosti. Smlouva je uzavřena do 31.12. 1994.

Česká spořitelna a. s. oznamuje všem svým klientům, že v měsíci listopadu bude opět otevřena filiálka v rekonstruované budově čp. 112 v Zaječově. Budou poskytovány služby v agendě vkladních knížek, spořicírových a běžných účtů.

Úřední hodiny budou: PO, ÚT, ČT 14.00 hod. - 17.00 hod.

ST, PÁ 9.00 hod. - 12.00 hod.

Otevírací doba bude upravena dle zájmu a potřeb zákazníků. Na otevření a změnu budou klienti upozorněni prostřednictvím místního rozhlasu a Zaječovských listů.

Od 22.10.1993 a každý další pátek od 11.00 hod. je před prodejnou "U Šlapáků" prodáváno maso, uzeniny a drůbež pojezdnu prodejnou "Jatky Zbiroh". Podle zájmu bude tato služba pro naše občany rozšířena, jak časově, tak i o prodej v dalších částech obce.

P o d z i m n í v ý s t a v a ČSCH v Horní Kvani.

Po dva dny vítal návštěvníky chovatelský areál na Kvani. 30. a 31. října 1993 zde probíhala okresní výstava holubů a drůbeže, doplněná místní výstavou králíků a exotického ptactva. Tato výstava se konala jako memoriál Bohumila Bašika, obětavého chovatele, který se velkou měrou zasloužil o rozvoj chovatelství nejen na Rokycansku a Berounsku.

Na letošní výstavě se podílelo 90 chovatelů, kteří vystavovali 416 holubů, 118 drůbeže, 270 králíků a 165 kusů exotického ptactva. Výstavu navštívilo 950 platících návštěvníků a kolem 300 dětí.

O výstavu byl značný zájem, což dosvědčují hromadné autobusové zájezdy např. ze Zbiroha a ze Slaného. Mile byli přivítáni návštěvníci z Vilshofenu z Německa. Byly navázány osobní chovatelské kontakty. Místní chovatelé přijali pozvání do Vilshofenu na oblastní výstavu v listopadu příštího roku. S výstavou byl velice spokojen tajemník Ústředního výboru ČSCH Praha pan S. Petržílka.

Celkem byla prodána zvířata za 20 000 Kč. Největší zájem byl o králíky, během soboty se jich prodalo 150 ks z 270 ks vystavovaných. Celkem bylo rozdáno 33 čestných cen pro nejlepší vystavovatele králíků, holubů, drůbeže.

Nejlepším vystavovatelem holubů byl vyhodnocen pan Antonín Fikar ze Zdic, drůbeže pan Jiří Kohout, králíků pan Ladislav Vacura z Těna.

Zatímco v interiéru probíhala bohatá tombola, byly prodávány kožešiny, čepice, límce, krmné směsi pro králíky i drůbež, různé koření, žvýkačky, bylo možné příjemné posedět v restauraci Jany Ungrové. Před areálem byla nabídka firmy "KOZANO". Jan Novák zde inzero-

val stavebnicový ohradník na kompost, lavičky s opěradlem za 490 Kč, bez opěradla za 320 Kč.

Chovateli bylo při přípravě výstavy odpracováno mnoho brigádnických hodin, zvláště na úpravě podkrovní části areálu.

Podzimní výstava se vydařila a nám nezbyvá než pozvat čtenáře na velikonoční jarní výstavu.

ing. František Srp
jedenatel ČSCH

-AŠ-

První vlašťovka ve zdravotnictví na Hořovicku.

V Podbrdských novinách č. 19 se čtenáři dověděli o prvé soukromé chirurgické ordinaci na Hořovicku.

Jedná se o ordinaci MUDr. Milana Pa v l i s e, bytem Hořovice Sadová 1177, kam se pacienti dostanou odbočením z cesty na Lochovice vpravo za čekárnou ČSAD, směrem ke hřbitovu, č. telefonu 3515. V jeho ordinaci, kde je pracovní doba pondělí, středa, pátek od 8.00 hod - 12.30 hod., 15.00 hod. - 18.30 hod. a v úterý od 8.00 hod. - 12.30 hod., jsou prováděny všechny výkony malé chirurgie, jednoduché výkony v oboru traumatologie, orthopedie, urologie, platické a cévní chirurgie. Tedy všechny výkony, kde není potřeba narkózy. Veškeré ošetření a vyšetření je hrazeno příslušnou pojišťovnou.

Věříme, že občané si naleznou cestu do této malé ordinace, kde pracovní doba nebude dána hodinami, ale potřebou, kterou bude vyžadovat pacient.

-JB-

P o d ě k o v á n í .

Obecní úřad děkuje touto cestou firmě PAJO za sponzorský dar - moderní počítačový stroj - věnovaný pro potřeby obce.

Zároveň patří poděkování firmě HUML a HUML za příspěvek 20 000 Kč na opravu obecní cesty od "křižovatek" k pile.

Velitelství vojenského výcvikového prostoru Jince i n f o r m u j e:

V měsíci l i s t o p a d u 1993 budou střelby na území VVP Jince prováděny v následujících dnech:

1. - 5., 8. - 13., 15. - 19., 23. - 25., 29. - 30.11.1993.

K o n c e r t d u c h o v n í h u d b y .

Svátky Všechny svatých a Dušičky vybízejí k návštěvám nejen hřbitovů, ale i kostelů.

V kostele sv. Dobrotivé byla sloužena v sobotu 30.10.1993 mše za všechny zemřelé, kteří v minulosti působili na zdejší farnosti. Po skončení mše následoval koncert duchovní hudby v podání sopranistky Hany Beranové z Národního divadla, na varhany ji doprovázel Zdeněk Uhlíř. Vyslechli jsme hudbu J.S. Bacha, W.A. Mozarta, A. Dvořáka a dalších skladatelů.

Výtěžek z koncertu bude věnován na opravu kostela.

Po vystoupení účinkujícím za všechny poděkoval pan páter Pavel Aixner a vyjádřil přesvědčení, že se s umělci ve sv. Dobrotivé za nedlouho opět setkáme.

-AŠ-

Pranostiky: 1. Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci, přijde o svatém Martině se vší mocí.

Listopad Jiní o Všechny svatých věští tuhé mrazy na vánocích.

2. Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.

9. Svatý Teodor - mrazy lezou z hor.

Založení spolku "BRATRSTVÍ" ve
Svaté Dobrotivé před 100 lety.

Mezi první spolky, které byly založeny občany naší obce, patří Vzdělávací jednota "BRATRSTVÍ". K ustavení spolku došlo na valné hromadě konané 27. listopadu 1893, tedy právě před sto lety. Jeho založení předcházelo té-

měř dvouleté jednání o povolení. S jakými těžkostmi se zakladatelé potýkali svědčí to, že stanovy byly představitelům strany C.K. místodržitelstvím v Praze vráceny 3krát. Na ustavující valné hromadě promluvil k 22 zakládajícím členům redaktor časopisu "Sociální demokrat" a dělnický básník Josef Krapka Náchodský z Prahy.

Spolek vznikl jako nepolitický. Jeho účelem bylo šíření vědomí občanské vzájemnosti a starat se o zlepšování hmotného stavu svých členů. Podle stanov měl:

- a/ napomáhat ve společném vzdělávání členů v ohledu vědeckém, průmyslovém, technickém,
- b/ seznamovat je se všemi zákonnými prostředky, pomocí kterých na zlepšení postavení svého by pracovat mohli a které hlavně před vlastní škodou ochránit je mohou,
- d/ podporovat a poskytovat podpory cestovní a v případě nezaviněné tísně.
- e/ poskytovat členům ochranu a pomáhat ve všech případech radou i skutkem,
- f/ zřizovat čítárny pro členy,
- g/ pořádat přednášky vědecké, průmyslové, technické a vůbec národohospodářské,
- h/ zřídit knihovnu spolkovou, vyučovat zpěv, pořádat zábavy a výlety,
- i/ vydávat tiskopisy, jako jsou oběžníky, pamětní spisy ve směru národohospodářském,
- j/ opatrovat členům právního zástupce ve všech sporech z poměru pracovního vzešlých.

Ihned po svém založení se spolek mezi zdejšími občany stal značně populární a ke konci roku již měl 52 členů. Mezi aktivní členy patřili: předseda Václav Šlapák, František Pelikán, Josef Huml, Václav Anýž a Václav Ungr.

Zásluhou spolku byly v obci Jivíně, Těně a Olešné zřízeny čítárny, které se později přeměnily v samostatné spolky. Mezi nejčastější aktivity spolku patřilo pořádání veřejných schůzí, přednášek, valných hromad, výborových schůzí, divadelních představení, tanečních zábav a školních výletů.

Nejvíce členů měl spolek v letech 1898 až 1901, a to 208.

Rovněž podporoval založení Živnostenské pokračovací školy, stál u zrodu Dělnické tělovýchovné jednoty ve Svate Dobrotivé v r. 1908 a nově založené knihovně pro obce Zaječov a Kvaň věnoval 704 knih.

Spolek dává podnět k postavení pomníku padlým v I. světové válce.

Přes tyto veškeré aktivity činnost spolku začala ochabovat. Jednou z příčin bylo, že klubová místnost spolku se nacházela v hostinci u Švamberků /Lukavských/. Významným konkurentem se mu stal nově otevřený Lidový dům, kde byly pořádány četné zábavy a působil zde ochotnický spolek pořádající divadelní představení. Další příčinou bylo, že za II. světové války byli v klubovně spolku ubytováni němečtí vojáci, kteří zařízení divadla poškodili do té míry, že bez ztrát nešlo již divadelní představení pořádat.

V době poválečné ve spolku působilo následujících 12 členů:

Ladislav Nič - předseda, František Rekl - zapisovatel, Karel Pelikán, Eduard Lovy, Bedřich Žák, Josef Jelen, Josef Karásek, Josefa Lukavská, Karel Holman, František Jícha, Jan Chloupek a František Kaucký. Pro takto malý počet členů nemohl spolek pořádat akce a tudíž příjem peněz neměl žádný.

Tito členové se na valné hromadě konané dne 16. února 1947, kam byl přizván Josef Vodrážka - předseda spolku Ochotníků a Josef Schreter - předseda Osvětové rady, usnesli na likvidaci spolku "BRATRSTVÍ" ve Svaté Dobrotivě. Majetek byl předán jednak spolku Ochotníků, tak i Osvětové radě.

Tak skončila činnost jednoho významného spolku aktivně působícího v naší obci na konci minulého a v prvních desetiletích tohoto století. V době svého působení byl základnou, z níž postupně vyrostly odborové organizace, družstevní organizace a v neposlední řadě i politické strany a organizace zájmové.

-iJŠ-

Podkladový materiál k sepsání tohoto článku je uložen v Okresním archivu v Berouně a autorovi článku byl ochotně zapůjčen k prostudování jeho ředitelkou pí. Drtinovou.

O b r á z k o v á p e r l i č k a .

POZDRAV Z HORNÍHO ZAJEČOVA V BRDECH.

Nově zastavěná pastvina "VARTA" v Horním Zaječově.

První zaječovská ročenka 1993 v tisku.

Téměř roční práce spojená s vydáním publikace o historii našich obcí pod názvem "První zaječovská ročenka 1993" se chýlí ke konci. Po několikaměsíční korespondenci s četnými tiskárnami bylo na základě došlých vzorků vybráno CHODSKÉ NAKLADATELSTVÍ pana Josefa Haase z Domažlic. Vedle mnoha perokreseb z obce a okolí bude publikace obsahovat i fotografie dokumentující minulost našich obcí. Ze zveřejněných reklam se dozvíte o jejích sponzorech.

O zahájení prodeje vás budeme na našich stránkách informovat.

- redakce -

BURZY EXOTICKÉHO PTACTVA se konají vždy první sobotu v měsíci od 8.00 hod. - 12.00 hod. v chovatelském areálu na Kvani.

OLDŘICH ZAJÍC Z VALDEKA

- dokončení -

Jiří HÁŠ

erb

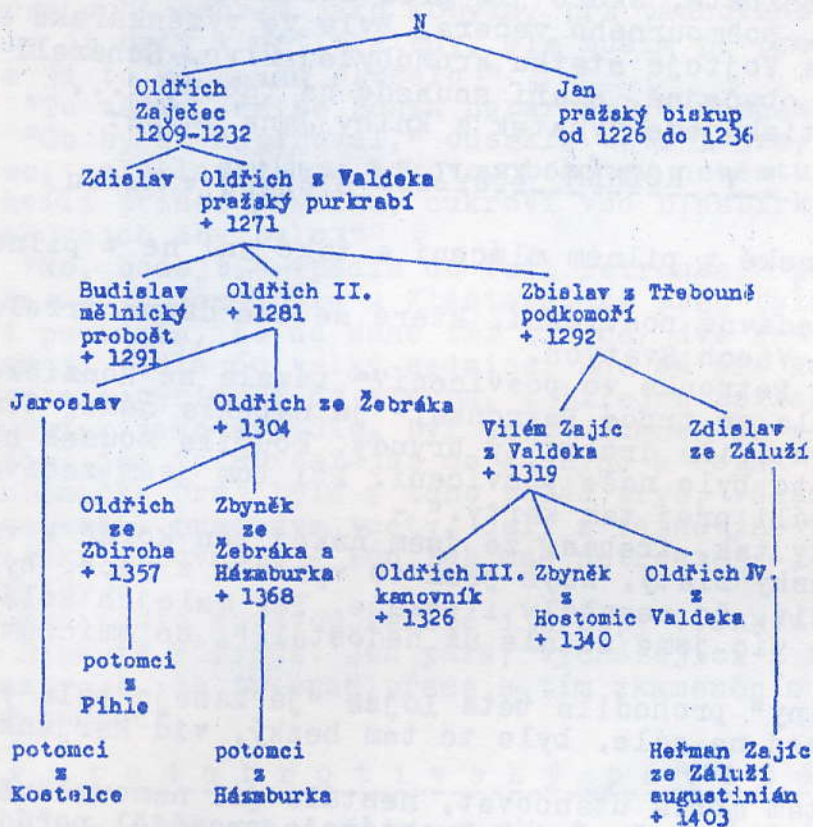
rytíř v brnění

V roce 1260 bojoval Oldřich Zajíc po boku Přemyslo-
vě v bitvě u Kressenbrunnu, a začátkem roku 1262 po-
ložil základy ke stavbě kláštera. Pravděpodobně jej
začal budovat souběžně s dokončovacími pracemi na Va-
ldeku, a to právě na území, které mu přinesla věnem
jeho žena. Z jakých důvodů se Oldřich rozhodl v tak
těsném sledu k další nákladné stavbě dnes nevíme. Po-
dle jedné verze pověsti tak učinil na základě slibu,
když mu zůstane zachován život v bitvě u Kressenbru-
nnu, a podle jiné, zpracované A. Sedláčkem, tak uči-
nil na základě snového vidění, ve kterém ho dva andě-
lé donesli na místo, kde se mu zjevila P. Maria a při-
kázala postavit zde klášter. Tato pověst se stala po-
kladem pro obraz Janu Molitorovi, který se dnes na-
chází na hlavním oltáři kostela Zvěstování P. Marie v Zaječově u Hořo-
vic. Stavba pokračovala pilně, neboť již 13. května 1263 mohl biskup
Jan III. z Dražic klášter vysvětit a v srpnu téhož roku sem uvést řád
Poustevníků sv. Augustina. Fundační listina se sice nedochovala, ale
zásluhou Paprockého /O stavu panském str. 67/ známe její opis z cito-
vané klášterní knihy. Dle jeho nepřímého svědectví byla opatřena pe-
četěmi fundátora Oldřicha z Valdeka a biskupa Jana z Dražic.

Po smrti své první manželky, data úmrtí neznáme, se Oldřich ože-
nil s Eliškou ze Svinař, pocházející jako Bohuslava z nedaleka, svi-
nařská tvrz stála poblíž Řevnic, na pravém břehu toku Berounky. O po-
tomcích z tohoto manželství, věkově as velmi nerovného, není zpráv.
V letech 1267-69 vykonával Oldřich funkci purkrabí pražského hradu.
Skonal 29. srpna 1271 na Valdeku a byl v ostravském klášteře pocho-
ván do rodině hrobky. Společně zde leží jeho druhá manželka Eliška ze
Svinař. Linie rodu pokračovala jeho synem Oldřichem II., který skonal
v morovém roce 1281 a který, zdá se, do života politického vůbec ne-
zasahoval. Rod vymřel po této linii v r. 1663 posledním mužským poto-
mkem JMC královským radou a komorníkem a dědičným truksasem království
českého Jaroslavem Janem Jiřím Zajícem z Házmburka.

Na závěr je třeba se zmínit o znaku Oldřicha Zajíce z Valdeka,
pražského purkrabí a zakladatele hradu Valdek a kláštera Sv. Dobroti-
vá. Všeobecně se soudí, že ke čtvrcení štítu a přijetí mluvícího zna-
mení - zajíce ve skoku - k prvotnímu znaku, to je kančí hlavě, došlo
zhruba v polovině 14. století Zbyňkem Zajícem z Házmburka /obr. 1/.
V erbovní výzdobě kostela Zvěstování p. Marie v Zaječově se nacháze-
jí tři malované znaky na kolčích štítech bez klenotů. Jedná se o zna-
ky Zdeňka Lva z Rožmitálu, Jana ze Šellenberka a Jana Zajíce z Házmburka na Kostí, vyjadřující zde svým pojetím výtvarný heraldický ná-
zor druhé poloviny 15. století. Čtvrcený znak Zajícův lze popsat ta-
kto: v 1. a 4. poli zlatém černá kančí hlava, ve 2. a 3. modrém poli
zlatý zajíc ve skoku. Pořadí polí u tohoto znaku bývá kolísavé, avšak
z hlediska heraldiky je správně původní znak: kančí hlava v 1. poli.
Podle Paprockého /O stavu panském str. 66. a s ohledem na jeho snahu
svému mecenáši Janu Zbyňkovi Zajícovi se zavděčit zdůrazněním staro-
žitnosti házmburského rodu/ začal tento rod čtvrtit svůj štít již v
roce 1225 na popud krále Přemysla Otakara I. A. Sedláček usuzuje, že
čtvrcený štít se znamením zajíce přijal Oldřich Zajíc, zakladatel hra-
du a kláštera. Prvním známým důkazem o mluvícím znaku je však pečeť
Oldřicha z Valdeka, zakladatelova pravnuka z roku 1331 se zobrazenou
kančí hlavou, kolem níž běží ze tří stran tři zajíci. /8/. Musíme
proto končit konstatováním, že Oldřich Zajíc z Valdeka i ostatní
Valdekové užívali ve znaku pouze černou kančí hlavu ve zlatém a něk-

dy též stříbrném poli.

Poznámky - literatura:

- 1/Fr. Palacký, Počátky rodopisu a místopisu českého a moravského. Příloha F k I. dílu, knize V. Dějin národu českého.
- 2/A. Sedláček, Hrady, zámky a tvrze král. českého díl VI., str.169-179, Valdek.
- 3/A. Janda, Dějiny města Budyně nad Ohří, tab.I. - rodokmen Zajíců. Roudnice 1892.
- 4/D. Menclová, České hrady I., vyd. I. Praha 1972, str. 145-148, hrad Valdek.
- 5/R. Procházka, Genealogisches Handbuch erloschener böhmischer Herrenstandsfamilien, heft 105 Hasenburk, str. 105-108, Neustadt an der Aisch 1973.
- 6/Kl. Borový, Dějiny die-

céze pražské, Praha 1874.

7/Zbraslavská kronika, vyd. II. Praha 1976.

8/Jedná se o pečeť na listině z 13.9.1331, viz R. Koss-Archiv koruny české, díl I., část 2. - Katalog listin z let 1158-1346, č.160, Praha 1928. SÚA Praha, archiv koruny české, inv. č. 147.

19:54
PTP
19:50

Kapitoly z historie

7. Klasifikace "E"

Všem, kteří byli vybráni jako "politicky nespolehliví nebo méně spolehliví", vepsali do kádrových materiálů nově zavedenou klasifikaci "E". Tímto cejchem byli poznamenáni nadlouho, dokonce i tehdy, kdy už oficiálně neexistoval. Nejen po dobu vojenské služby, ale i v dalším životě. Zasáhl dokonce i jejich děti a blízké příbuzné. Právě podle této klasifikace lze dnes určit, kdy byl k PTP a k vojenským pracovním jednotkám zařazen skutečně z politických důvodů, a u koho naopak byly důvody jiné. Vedle "éčkařů" sem totiž přicházeli i lidé odsouzení v civilním životě pro kriminální trestné činy, notoričtí alkoholici, negramotní a osoby vyhýbající se práci. Nemalé procento tvořili také Cikáni. Bojové útvary o ně nestály, a tak byli určeni ke "zvláštní službě", tj. k práci. Z právního hlediska ovšem nezákonně jako ti s klasifikací "E". Pokud jde o morální aspekt, je posouzení patrně složitější.

Dále byli zejména k těžkým PTP zařazováni branci, občanským povoláním haviři. Z nich pak dělala vojenská správa "partáky", aby zajistila alespoň základní odborné vedení "pétépáků" při práci v hlubině. K PTP a zejména později k tzv. technickým praporům, přicházeli i lidé politicky spolehliví, předurčení na poddůstojnické funkce a k pracem na utajovaných stavbách v pohraničí, na letištích, v muničních skladech apod. "Pétépáci" tak brzy představovali velmi složitý a nesooudný organismus, kde vedle skutečně pronásledovaných byli i zloději, násilníci a opilci, negramotní Cikáni, stejně jako odborně zdatní pracovníci i lidé prověřeni. Jejich postavení a životní podmínky se příliš nelišily, ale "éčkaři" na tom byli vždy nejhůř.

- pokračování příště -

PhDr. Jiří BÍLEK, CSc.

Jedenkráté, skoro již před šedesáti roky, za pozimního, pošmourného večera, bylo ve výměnkářské se-
dničce na Vojtojc statku kromobyčej živu. Scházeli se
tam, jak obyčejně, staří sousedé na táčky.....
Přetiskujeme výňatek z knihy Jana Anýže:

" V RODNÉM KRAJI " uložené v Muzeu

Českého krasu v Berouně.

Na mlatě neustávaly ženské v pilném mlácení a také ani ne v pilném povídání.

Přetřásalo se hlavně nedávné posvícení, které se ode dávna drželo ve farnosti tu neděli po Všech Svatých.

"A copak ty jsi dělala Petronko vo posvícení?" tázala se Honzíčková.

"Ha - ha - ha -" zasmála se trpce Petronka, "já napekla nákej ten dolek, dva pekáče kecu, uvařila drobet tý bryndy, koupila kousek ho-
vězího masa na polívku, to bylo naše posvícení. Při tom jsem zašíva-
la, táta byl u Humlů, hráli prej tam karty." -

"Já to měla skorem taky tak, třebas, že jsem nákej ten koláč k vů-
li dětem upekla, ale ženský zlatý, když jsem to vyndala z pece, byly
ty děti jako divočina, div, že nesnědly i pekáče. Pár malejch koláčů
jsme s Náckem snědli, na víc jsme se ale už nedostali", se smíchem
vykládala Honzíčková.

"Hm, děti ty nejsou jiný" prohodila teta Lojza "já zasejc byla v
neděli a pondělí ve Zděnej na sále, bylo to tam hezký, viď Marjánko!"

"Mně se tam líbilo!"

"To vím, když jsi se tam mohla utancovat, nestála jsi namoutěduši
ani jednu. Taky jsem se všimla, že Pepík Rychtářojc prováděl pořád
jen Anku Firýtojc, nejčkon už tomu rozumím, že ty dva věrtele pšení-
ce byly přeci k něčemu. Stará Rychtářka tam seděla s Firýtkou, asi se
smlouvaly, kolik dají mladejm, měly pořád hlavy v sobě a upejpaly se
vobě jako, když slepice snáší potřepek.

Ferda Vykánojc tancoval s nákou slečinkou z Příbrami, ty vám děla-
li panstvo, jako kdyby byl celej Klášter jejich, při tancování se dr-
želi, jak naložený slanečkové, je prej to taková móda, musely jsme se
tomu na lavicích smát a stará Kostelnice si jen vodplivla, vyprávěla
svůj zážitek teta Lojza.

"To holt jsou páni, kdyby to vobyčejný lidi dělali, to by bylo ře-
cí," bručela Petronka.

"Že prej tam měl Stanča Kasalojc nákou z Mejta, je to pravda?"
tázala se Běta.

"Ju, ju, měl, hnedle bych na to zapomněla," přitakala rychle teta
Lojza a pokračovala: "nebyla by zlá, je náká přísivělá, měla afinu,
sešněruvaná byla k přeštípnutí, černý, herbábný šaty, honzíka jak tu-
recký sedlo, vobutá byla v blinorkách."

"No tak vida, má mejtačku a tady by bláznil domácí holky," povídala
Běta.

"Ty jsou jen pro všední den", odsekla Petronka.

"Jak to ta teta Lojza všecko ví, já tam přeci taky byla, ale vo
tomhle vo ničemž nevím", divila se Marjánka.

"Heleto Marjánku, júúúú -, jak ty to můžeš vědět, když jsi měla z
tancování vykroucenej krk, na vočích mázdru a pas zateklej vod cuk-
luftu, ju holka, vod toho, aby se všecko vědělo, jsme my, soudná sto-
lice, jak vy mladý vo nás povídáte a krčíte nosy, jenom my všecko pro
hlídnem a spravedlivě posoudíme, ju holky, proto soudnou stolicí ctě-
te a uctívejte nákou tou sladkostí a važte si ji jako tribunálu, na
kterým vy mladý hodně, ani byste neřekly jak, závisíte, ju," končila
mravoučné kázání teta Lojza a pokračovala: "Nánu Štucarojc držel v
kole pořád Honzík Hebedojc, měla saténovou sukni s tunikou a bílou,
zofírkovou blůzku, blinorky, bílý punčochy, na krku tenkej zlatej

řetízek se zlatým medaliíónkem, afinu měla, Pán Bůh mě netrestej přes voči skorem jako kobyla, při tancování měla ruku ve vejšce, aby ji byly vidět prsteny, ale musím po pravdě helete jenom říci, že ji to vopravdu slušelo!"

"To věřím, že se Honza naparoval," poznamenala Petronka.

"Co by se naparoval," odsekla teta Lojza, "Honzíček je hodnej chlapec, celá lavice mu takovou bohatou nevěstu přála, von nám každou chvíli přines rosolku, cukroví vod Dinsbírky nám nosil plný hrstě, takovejch aby bylo!"

"No, bodejt," vpadla do řeči Petronka, "povídala mi tuhle Hebeňáčka, když jsem byla u Kláštera, že prej byla u Štucarů, selka prej ji povídala, že dá Náně tři tisíce, dvě krávy, nákou jalovici a potom ji vedla do velký sednice, kde má pro Nánu připravený tři plný postele peřin až do stropu, v bílejch povlakách s vložkami, tvrdej nábytek jako zrcadlo, byl prej dělanej až v Hořejcích, domácí Píša dělal jen to sprostější do kuchyně a copak ta vejbava mý zlatý holky, Hubenačka prej byla z toho pořád pryč, všeho prej k nespočtení, jenom košil prej dva tucty, celý z fajnovýho plátýnka, samá krajka, mašlička a považte - Pán Bůh mně netrestej -, i na po-dol-ku- krajky, krajky!"

Nad touto zprávou ženské i s cepy v rukou zkameněly jako v pohádce o Šípkové Růžence. Jen pára, vycházející z dokořán otevřených úst dokazovala, že to snad přece s tím zkameněním nebude tak zlé, jako v té pohádce.

S v a t o d o b r o t i v s k ý p é t é p á k v z p o m í n á .

L e s n í p o ž á r v n o c i a m ě s í č n í d u h a .

Jedné noci na Padrti, kam byla naše rota převelena, jsme byli probuzeni náhlým poplachem. Velitelstvímpracoviště, které bylo tehdy i s námi ve tamnější škole, byl ohlášeno lesní požár. Bylo žádáno, aby 20ti členná skupina byla vyslána na výpomoc proti zdolání ohně. Byla vybrána četa něco přes 20 počtem. Do této čety jsem byl vybrán i já. Čekalo se na příjezd auta, které asi během půl hodiny skutečně přijelo. Naházeli jsme do nákladního auta lopaty a krumpáče a pak do otevřené korby jsme se namačkali i my, novodobí zachránci brdského lesa. Vyjeli jsme do vnitra brdských lesů k centru vzniku požáru, vzdáleného asi 20 km. Bylo kolem 1 hodiny ráno a bylo po dešti - bouřce. Jeli jsme tedy dosti dlouho a cestou, zatím po bouřce vyšel měsíc a objevila se duha. Bylo to něco úžasného. Nikdy jsem se s tímto jevem nesetkal ve svém životě. Barvy duhy nebyly sice tak syté jako od sluníčka ve dne, byly bledší, ale stejně to bylo úchvatné.

Konečně jsme přijeli k cíli. Již tam byli hasiči ze vzdálených vesnic a tak jsme se seznámili se stavem věci. Bylo nám určeno sekát záseky a kopat strouhy v určeném prostoru, což jsme vykonali. Za odměnu se nám tehdy dostalo pro každého jednotlivce kus salámu /bylo to v době ještě lístkového systému v republice/ s chlebem a i pivo na zapití bylo. Hasiči tam měli nějaké soudky.

Tak to byl zásah Dobrotivských pétépáků při ohni v brdských lesích. Ta noční měsíční duha mě však zůstala v paměti. Již jsem ji potom ve svém dalším životě nikdy nespatriil.

František Kisvetr

P o v i d l á k / t r n k á č /

Koláče pečené na posvícení na Moravě.

Těsto se připraví z 1 kg mouky, 20 dkg cukru, 20 dkg másla, 5 dkg kvasnic, 2 žloutků a citronové kůry. Nechá se vykynout, potom se lžíci oddělují malé kousky, do jejichž středu se dají švestková povidla, citronová kůra a rum, potom se okraje přeloží přes náplň do středu.

ÚVOD DO FILATELIE - 11. část Okénko filatelisty

Zatím jsme se v seriálu málo zmínili o zoubkování t. zn. perforaci známek.

Práce s oddělováním - odstřihováním známek byla v počátcích zdlouhavá a mnoho známek bylo poškozeno a zničeno. A tak v Anglii r. 1847 bylo vynalezeno perforační zařízení, později stále zdokonalované. Základem perforačního zařízení je řada tupých jehel zasazených ve stejných vzdálenostech v otáčejícím válci. Na kovové pracovní desce je přesně proti jehlám řada malých otvorů. Po spuštění pohyblivé části zařízení začnou jehly válce vyrazet do papíru malé kruhové terčiky, čímž vznikne řada otvorů, které po oddělení tvoří zoubkovaný okraj.

Zoubkování se měří zoubkoměrem a jeho rozměr se označuje číslem udávajícím kolik perforačních otvorů připadne na 2 cm. Nejčastěji se používá zoubkování s 11 - 14 otvory. Podle druhu zoubkování je rozlišujeme dále na zoubkování řádkové, hřebenové a rámcové.

Řádkové zoubkování je nejstarší - stroj dirkuje vždy jen jednu řadu, vodorovně nebo svisle.

Hřebenové zoubkování je perforace celé řady známek na třech stranách, horní a obou bočních stran.

Rámcové zoubkování je nejdokonalější. Perforuje se najednou celý arch známek jedním úderem.

Při tisku známek i dalších činností vznikají mnohé nedokonalosti a vady. Taková specializace je však již pro pokročilé filatelisty, po získání dalších určitých znalostí. Ty je možné si doplňovat jak v odborné literatuře, tak i v klubech filatelistů. V okolí našeho kraje jsou založeny a pracují kluby filatelisťů v Komárově, Hořovicích, Berouně, Rokycanech atd. Žijí zde zasvěcení filatelisté, kteří pro svého koníčka obětují mnoho volného času i dost finančních prostředků. V klubech je možnost dalšího růstu poznání, výměn filatelistického materiálu a navazování přátelství přes tento malý zoubkovaný "poklad".

Doufám, že jsme u vás tímto seriálem povzbudili zájem o filatelii, poznání zajímavého koníčka a tím získání širšího pohledu na historii, vědu, kulturu a vše co se na známkách objevuje.

S použitím odborné literatury zpracoval

Luboš Lhoták st.

Drakiáda

Také jste si všimli podzimní výzdoby oken ve škole? Viděli jste létat draky na Kuncovic vrchu? O tom, jak dopadla drakiáda 26.10.1993 vám přineseme reportáž v příštím čísle

SPOLEČENSKÁ KRONIKA.

Z našich řad odešli:

14.10.1993 zemřel
pan Karel Černý z Nové Vsi čp. 18 ve věku 82 let.

18.10.1993 zemřela
paní Marie Humlová z Kozojed čp. 121 ve věku 90 let.

20.9.1993 se manželům Zdeňce a Mílovi
Štěpničkovým narodila dcera Barborka

5.10.1993 se manželům Martině a Jiřímu
Stelšovským narodila dcera Adélka.

24.10.1993 se manželům Janě a Josefu Seibertovým
narodila dvojčátka
Eliška a Jeníček.

Své životní jubileum v měsíci listopadu 1993
oslaví tito naši spoluobčané:

27. 11. 1993 se dožívá 96 let naše nejstarší spoluobčanka paní
J o s e f a Š t u d e n t o v á
z Kvaně čp. 14.

Za všechny čtenáře Zaječovských listů Vám přejeme hodně
zdraví, spokojenosti a Božího požehnání.

- redakce -

65 let pan Jiří Svoboda Hamburk čp. 212
65 let paní Miroslava Krejčová Cihelna čp. 208
60 let pan Karel Jícha Nová Ves čp. 4
55 let paní Marie Fedorčáková Horní Kvaň čp. 117
50 let paní Anna Štěpničková Horní Kvaň čp. 59

V měsíci listopadu 1993 - zlatá svatba manželů
Václava a Boženy Balých, Kozojedy čp. 90

- zlatá svatba manželů

Jaroslava a Marie Ungrových, Horní Zaječov čp. 123

Přečetli jsme v Katolickém týdeníku č. 43 z 24. října 1993:

Porozuměli lidé plnosti tajemné řeči Tvých slz?

V prostém bytě mladých manželů na ulici Via degli Orti v městě
Syrakusy na Sicílii začaly před 40 lety, 29 srpna 1953, v 8.30 hod.
vytékat slzy ze sádrového reliéfu Neposkvrněného srdce Panny Marie.
Zjev se mnohokrát, v kratších nebo delších časových intervalech,
opakoval ještě ve dnech 30. a 31. srpna a také 1. září 1953. Přilá-
kal velké množství lidí z Itálie i ze zahraničí, kteří připutovali,
aby vlastníma očima mohli pozorovat tekoucí slzy z reliéfu, mohli se
jich vlastníma rukama dotýkat, slzy osušovat a také fotografovat.

Pláč Matky Boží v Syrakusách je poselstvím pro celý svět.
Jakým poselstvím? Nebylo žádné slovo vysloveno. Hovoří jen slzy
Marie, slzy milované Matky.

Na všechny věrné zemřelé vzpomínáme 2. listopadu

LISTOPAD

ALPÍNKÁŘUV SVĚT

Z i m a n a s k a l c e .

Zimní zahrádka i skalka, zbavena kouzla květů, na vás působí trochu tesknějším dojmem, přesto však nepostrádá jistého půvabu. Rozmarná paní zima někdy docela vlídně uspává život na zahrádce sněhovou přikrývkou, jindy střídá nepříteli mrazivé dny s deštěm a táním a nabízí tak pozdní zásobu vláhy, tolik vítanou všemi stále zelenými rostlinami. Ovšem nejméně příjemnou nadílkou pro každou zahrádku jsou silnější holomrazy, navíc provázené neustále vanoucím seve-

rákem. Takové počasí je zvláště nepříjemné zejména všem na podzim vysazeným a nedostatečně zakořeněným trvalkám, stejně jako nedokonale vyžralým rostlinám, u nichž jsme v pravý čas neukončili záživku a zejména přihnojování. Příroda již po celou dobu vegetace a hlavně za příznivého počasí na podzim připravovala rostliny, skalničky, trvalky, keře i stromy na tvrdou zkoušku mrazivých dní. Mnohé z nich obaly včas své listové pupeny do šupin, jiné se chrání dvojitou nebo loupanou kůrou. Také pupeny konvalinek a jim podobných rostlin jež na zimu strácejí listy, jsou obaleny šupinami a bezpečně ukryty v zemi a navíc i v návěží spadlého listí okolních dřevin. Rostliny trávovitého vzrůstu se skrývají před mrazem a větrem pod odumřelými stonky a listy a většinou se cítí i uprostřed zimy v naprostém bezpečí, nenastanou-li ovšem silné holomrazy. Jedním z nejdůležitějších činitelů zdárného přezimování rostlin je sníh. Sněhová pokrývka má v tomto období význam hlavně, jako tepelně izolační vrstva. Když si tuto skutečnost uvědomíme je nám jasné, jak nesmírně důležitá je důkladná záživka stále zelených listnáčů a jehličanů a to nejen v době těsně před příchodem velkých mrazů, nýbrž i - pokud je to možné - také během celého zimního období. A navíc bychom se měli včas postarat také o dostatečnou pokrývku půdy nad kořeny těchto rostlin, abychom zabránili nadměrnému odpařování vody z půdy. Udupaný a zmrzlý sníh méně chrání kořeny rostlin. Pouze vyšší hebká pokrývka prašanu je schopna chránit půdu před zmrznutím až do 15 °C.

Před příchodem velkých mrazů provedeme zimní přikrývku skalky větvemi lesní chvoje. Předností této přikrývky je bezpečná ochrana rostlin nezabraňující však přístup vzduchu. Listí není vhodným materiálem k celkovému přikrytí skalky, neboť se přes zimu slehne a vytvoří neprodyšnou pokrývku, která zejména za teplého počasí umožňuje rozvoj plísní a navíc se zde rádi usazují myši a jiní nepřátelé skalniček.

Ani v zimním období nemusí postrádat skalka půvab květů. Pozorný skalničkář objeví třeba uprostřed zimy poupátka i květy některých otužilců z říše skalniček i dřevin schované v zafoukaném listí, pod chvojí nebo slunném závětrí. K prvním nadočkavcům patří například čemeřice, prvosenky bezlodyžné, jarní vřesovce, keřiky lýkovce i jasmínu nahokvětého, všechny tyto květy jsou přísliby budoucího jara.

Vážení přátelé, tímto jsem skončil svoje povídání o skalničkách, o ročních obdobích a tak trochu jsem Vám chtěl přiblížit ten náš Alpínkářský svět. Děkuji Vám za Vaši pozornost a někdy zase na viděnou.

Václav Veverka

ČZS v Zaječově připomíná příznivcům sladkého moku, že i nadále provádí m o š t o v á n í o v o c e ,
každé pondělí a pátek od 16.00 hodin - 18.00 hodin.

Program kina Zaječov - listopad 1993

7. neděle v 19.30 hod. vstupné: 17,- Kč

Modrá ocel

První den služby novopečené, mladé, žádostivé policajtky dopadl velmi špatně. Pracovní nadšení a špatný odhad v lásce ji přivedou až do ohrožení života.

Film USA, do 12 let nevhodný, česky mluvený

14. neděle v 19.30 hod. vstupné: 19,- Kč

Kanárská spojka

Absurdní komedie s kriminální zápletkou. Hrají: M. Kopecký, K. Roden, I. Chýlková, M. Penk, J. Satinský, R. Skamene, M. Lasica.

Film ČR, do 12 let nevhodný

21. neděle v 19.30 hod. vstupné: 19,- Kč

Neříkejte mamince, že pečovatelka zemřela

Starostlivá maminka zajistí před odjezdem na dovolenou pro své děti pečovatelku. Náhlá smrt pečovatelky poskytne dětem dostatek volnosti, pohybu, ale i starostí.

Film USA, přístupný, česky mluvený.

28. neděle v 17.00 hod. a v 19.30 hod. vstupné: 17,- Kč

Sněhurka a sedm trpaslíků

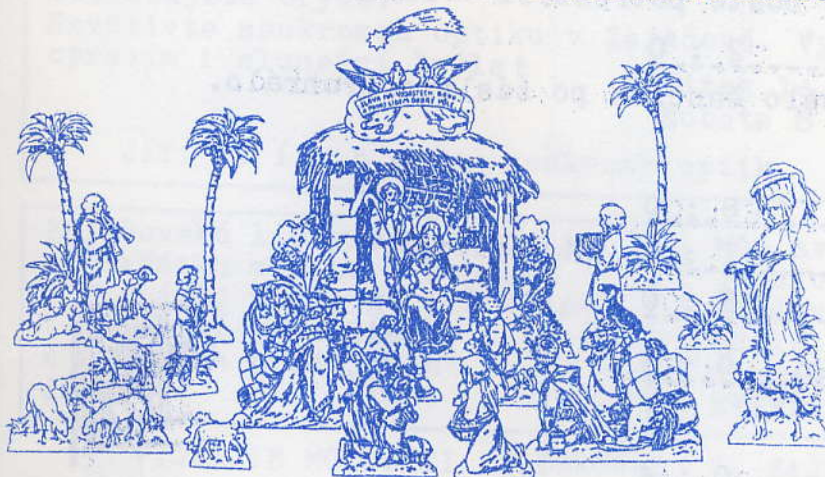
Klasická pohádka o Sněhurce, hodných trpaslících a krásném princí. Slavný animovaný film v produkci W. Disneye.

Film USA, přístupný, česky mluvený.

K výše uvedenému vstupnému se vybírá příplatek 1,- Kč.

V prosinci kino nehraje - dovolená!

B E T L Ě M Z a j e č o v s k ý c h l i s t ů .

D á r e k dětem, který přineseme ve vánočním čísle.

Nezapomeňte si zakoupit prosincové číslo s přílohou

s vystřižením!

Ke shlédnutí ve výloze obchodu pana Cipry.

Oddíl kopané připravuje

v Lidovém domě: 25. prosince 1993 vánoční taneční zábavu

31. prosince 1993 Silvestrovský večer.

Výbor oddílu kopané srdečně zve na tyto akce své příznivce.

Od listopadu 1993 z i m n í půjčovná doba v knihovně Zaječov
od 15.00 hodin - 16.00 hodin vždy ve středu.

K O P A N Á V Z A J E Č O V Ě .

Drozdov - Zaječov A 1 : 0

Naši chlapci pokračovali v neproměňování šancí, v druhém poločase uzavřeli domácí před jejich brankou, ale kýžený gól opět nepadl.

Zaječov A - Tetín 0 : 0

Začarované domácí hřiště opět nevydalo kýžené vítězství, naši chlapci bojovali, zbytečně drželi míč a střelba byla žalostná. Dobře zahrál Petr Šimůnek.

Hořovice B - Zaječov A 1 : 0

Vyrovnané utkání, kdy domácí dali gól před koncem zápasu. Vyloučen byl J. Klekner.

Zaječov - Králův Dvůr B 0 : 2

Řada neproměněných šancí, slabá střelba. Naši bojovali, ale opět vázla střelba. Hosté nás porazili větším důrazem před brankou. Naši chlapci si musí uvědomit, že góly padají do sítě, když se na ní střílí a ne v trestném území se utápět v kličkách.

Zaječov B - Neumětely 2 : 1

Vyrovnané utkání rozhodli střelecky naši chlapci, když branky dali P. Stelšovský a Martin Ungr.

Osek B - Zaječov B 2 : 1

Vyrovnané utkání naši vedli 1 : 0 a za tohoto stavu mohli dát druhý gól /P. Stelšovský/ a mohlo být rozhodnuto, nakonec domácí utkání zvrátili ve svůj prospěch. U nás vynikl brankář M. Štěpánek, který kopl pokutový kop.

Zaječov B - Cerhovice 0 : 1

Jakoby se B mužstvo zhlédlo u A mužstva v neproměňování vyložených příležitostí. Nakonec nás hosté potrestali v závěru utkání.

Lochovice - Zaječov B 2 : 0

Oslabené naše mužstvo nemělo šanci a po zásluze prohrálo.

Dorost

Novo Kladno - Zaječov 8 : 0

Zaječov - Lok. Zdice 1 : 4 /M. Rydrych/

Hořovice - Zaječov 6 : 0

Zaječov - Č. L. Beroun 0 : 3

Žáci

Zaječov - Újezd 0 : 4

Neumětely - Zaječov 2 : 2 /Ungr Vladimír/

Zaječov - Komárov 0 : 4

Současné výsledky našich fotbalistů, ukazují na nečekanou krizi v naší kopané. Bude třeba se touto situací zabývat pro jarní kola, aby okresní přebor a jiné zůstali v naší obci zachováni.

13. listopadu

oddíl kopané uspořádá v Lidovém domě od 18.00 hod. shromáždění fotbalistů členů výboru kopané k hodnocení podzimních soutěží v kopané.

-JH-

I N Z E R C E

S o u k r o m é Č A L O U N I C T V Í
n a b í z í

opravy čalouněného nábytku textilií i koženkou

- sedacích souprav
- křesel různých typů
- rohových lavic
- židlí

Spolupráci a informace hledejte na adrese:

IVANA HASMANOVÁ - OSEK 47
267 62 Komárov

P o s v í c e n s k á t a n e č n í z á b a v a

v Lidovém domě Zaječov 6. listopadu 1993 od 20.00 hodin

K tanci i poslechu hraje "M E R K U R" . - sobota -

CONGESTA
SPOL. S R. O.

DIVIZE
B+CH

KOMPLEXNÍ DODAVATELSTVÍ STAVEB

RESTAURACE "U ANDULKY" ve Zděné Vásv zve ke každodennímu příjemnému posezení na dobrý oběd i večeři. Pořádáme různé oslavy, výročí, schůze, svatby.

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU !

Potřebujete brýle?

Navštivte soukromou optiku v Zaječově. Vyšetřím váš zrak, opravím i sluneční brýle!

Pátek 14 hod. - 17 hod.

Sobota 8 hod. - 12 hod.

Jiří J í c h a - soukromý optik

Zaječovské listy lze zakoupit na začátku měsíce v konzumu u Šlapáků, prodejně průmyslového zboží pana Cipry a místních prodejnách Jednoty

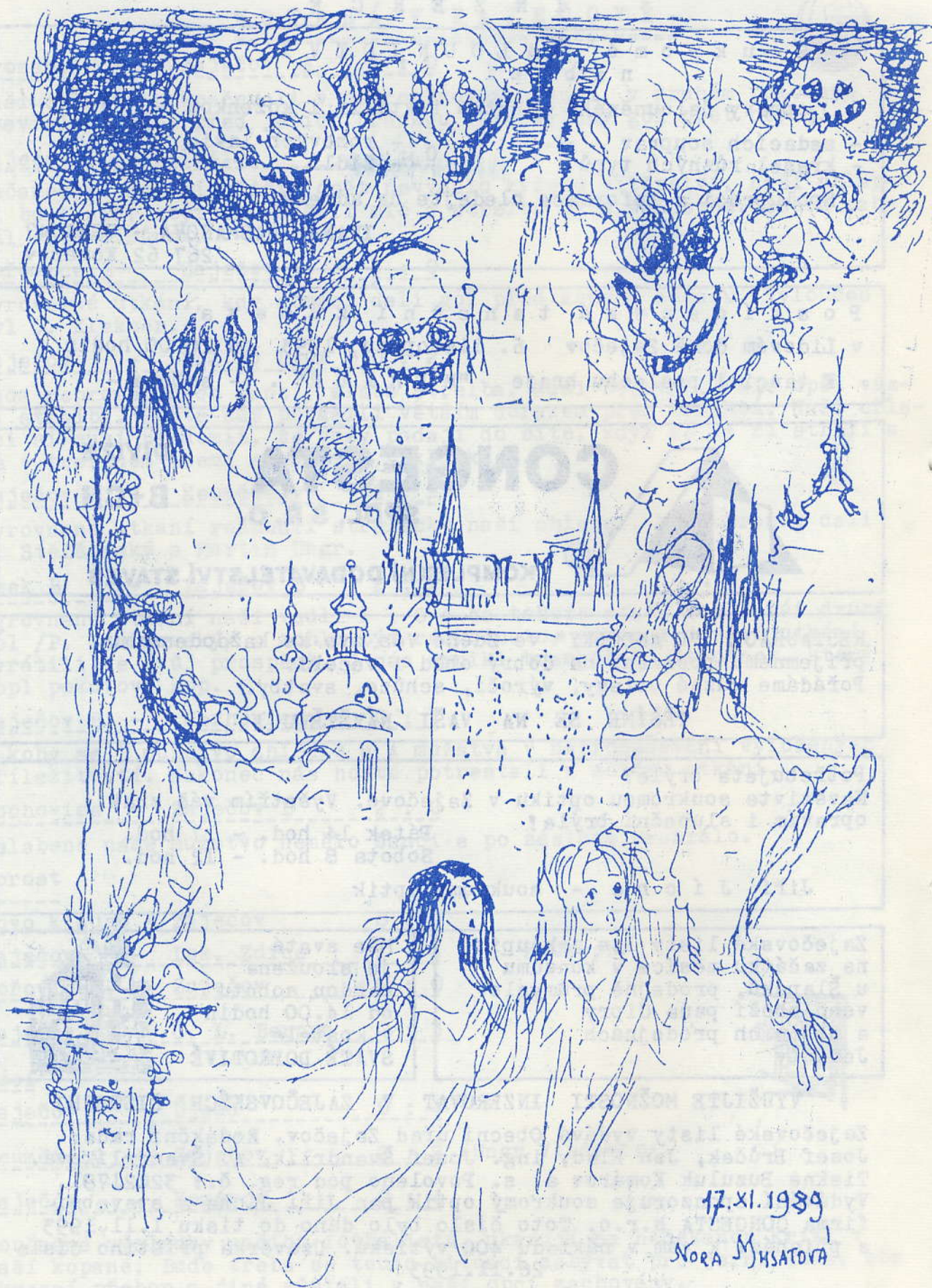
Mše svatá je sloužena každou sobotu od 14.00 hodin v kostele SVATÉ DOBROTIVÉ

VYUŽIJTE MOŽNOSTI INZEROVAT V ZAJEČOVSKÝCH LISTECH!

Zaječovské listy vydává Obecní úřad Zaječov. Redakční rada: Josef Brůček, Jan Hlad, ing. Josef Švandrlík, A. Švandrlíková. Tiskne Buzuluk Komárov a. s. Povoleno pod reg. č.: 32021791. Vydávání sponzoruje soukromý optik pan Jiří Jícha a stavební firma CONGESTA s.r.o. Toto číslo bylo dáno do tisku 1.11.1993 a přichází k vám v nákladu 400 výtisků. Uzávěrka příštího čísla 26.11.1993

17.XI.1989

NORA MYSATOVA